

**Εκπαιδευτική και προσκυνηματική επίσκεψη ομάδας μαθητών του
Γενικού Εκκλησιαστικού Λυκείου – Γυμνασίου Λαμίας στο Άγιον
Όρος από 13 μέχρι 16 Φεβρουαρίου 2015**

Στο πλαίσιο του πολιτιστικού προγράμματος «Εφαρμογές του Φ» και της πολυήμερης εκπαιδευτικής εκδρομής των τελειοφοίτων του Σχολείου μας, πραγματοποιήθηκε, από 13 μέχρι 16 Φεβρουαρίου 2015, πολυήμερη εκπαιδευτική και προσκυνηματική επίσκεψη στο Άγιον Όρος, την ευλογημένη αυτή πολιτεία των γερόντων, των μοναχών και των ασκητών στη Χερσόνησο του Άθω.

Στην εκδρομή συμμετείχαν οι μαθητές Γκασντερίδης Γεώργιος, Δέδες Κωνσταντίνος, Κατσαντώνης Ευάγγελος, Μπαλτάς Πέτρος, Παπανάγνου Κωνσταντίνος, Τσιρογιάννης Κωνσταντίνος, Κοντής Απόστολος, Μάρκης Δημήτριος, Μύτας Λάμπρος, Μώκας Χρήστος, Πλακιάς Βάιος, Σκέτζος Γεώργιος και Τσότζωρας Ανδρέας. Τους συνόδευαν οι εκπαιδευτικοί Ζαχαράκης Ιωάννης, Θεολόγος, Διευθυντής του Σχολείου, Ζαλαώρας Βασίλειος, Μαθηματικός και Υπεύθυνος του Πολιτιστικού Προγράμματος «Εφαρμογές του Φ», Μπλουχάρης Επαμεινώνδας, Φυσικής Αγωγής και Βατζαλίδης Δημήτριος, Πληροφορικής. Όλοι μας πριν την εκδρομή λάβαμε την ευλογία του Σεπτού Ποιμενάρχη μας, Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτη Φθιώτιδος κ. κ. Νικολάου, τον οποίο και θερμότατα ευχαριστούμε για την συμβολή του στην πραγματοποίηση της.

Έτσι, την **Παρασκευή 13 Φεβρουαρίου**, καθηγητές και μαθητές ξεκινήσαμε για το Άγιον Όρος. Αφού φθάσαμε στην Ουρανούπολη της

Χαλκιδικής, κατευθυνθήκαμε, με το πλοίο της γραμμής, προς το επίνειο του Αγίου Όρους, το γραφικό λιμανάκι της Δάφνης και στη συνέχεια με μικρότερο καραβάκι συνεχίσαμε για την Ιερά Μονή Οσίου Γρηγορίου, όπου φθάσαμε το μεσημέρι. Η Μονή βρίσκεται στη νοτιοδυτική πλευρά της χερσονήσου του Άθω και το καθολικό της είναι αφιερωμένο στον άγιο Νικόλαο, επίσκοπο Μύρων της Λυκίας. Αφού τακτοποιηθήκαμε στα περιποιημένα κελιά του μοναστηριού, στη συνέχεια ξεναγηθήκαμε από τον πάντα πρόθυμο και ευγενικό, π. Πανάρετο, στο σκευοφυλάκιο της Ιεράς Μονής, όπου φυλάσσονται πολύτιμα σκεύη, ιερές εικόνες και ιστορικά χειρόγραφα. Είχαμε μάλιστα την ευκαιρία να θαυμάσουμε πολύτιμα κειμήλια της Ορθόδοξης Αγιορείτικης Παράδοσης, τα οποία οι μοναχοί με περισσή φροντίδα και αυταπάρνηση φυλάσσουν στο διάβα των αιώνων. Το βράδυ, ο λογιότατος ιερομόναχος και ιατρός π. Λουκάς Γρηγοριάτης, μας μίλησε για τη ζωή των μοναχών του Αγίου Όρους και περιέγραψε τον τρόπο με τον οποίο όλοι οι άνθρωποι μπορούν να ζήσουν αυτή την εν Χριστώ ανακαινισμένη ζωή. Ανέφερε χαρακτηριστικά το παράδειγμα της ανέγερσης της οικίας, όπου οι άνθρωποι, αφού πρώτα την οικοδομήσουν πάνω σε ισχυρά θεμέλια και την οργανώσουν με τα αναγκαία, κατόπιν φροντίζουν με κάθε λεπτομέρεια για τον καλλωπισμό της. Παρόμοια οι άνθρωποι οφείλουν να φροντίζουν για τις υλικές ανάγκες του καθημερινού τους βίου, χωρίς όμως ποτέ να αδιαφορούν για την πνευματική τους ανάταση και καλλιέργεια, που αποτελούν τον καλλωπισμό και τις λεπτομέρειες της αληθινής, εσωτερικής ζωής των χριστιανών.

Την επομένη ημέρα, λίαν πρωί, συμμετείχαμε στην Θεία Λειτουργία, η οποία τελέσθηκε με κάθε μεγαλοπρέπεια, όπως γίνεται κάθε φορά στις ιερές μονές του Αγίου Όρους. Αμέσως μετά περάσαμε στην Τράπεζα της Μονής, όπου γευθήκαμε τα λιτά, αλλά πάντα γευστικότερα φαγητά, τα οποία οι πατέρες ετοιμάζουν με πολύ κόπο, φροντίδα, προσοχή και προσευχή. Μετά την Τράπεζα, μας δέχθηκε ο νεοεκλεγείς Καθηγούμενος της Ιεράς Μονής, ο απλός και ταπεινός γέρον Χριστοφόρος, που πρόσφατα διαδέχθηκε τον μακαριστό γέροντα π. Γεώργιο Καψάνη, μια σύγχρονη και αγιασμένη αγιορείτικη μορφή που συνέβαλε αποφασιστικά τις τελευταίες δεκαετίες στην πνευματική αναγέννηση του Αγίου Όρους. Ο γέροντας Χριστοφόρος μας υποδέχθηκε με χαρμόσυνη διάθεση, πρόσφερε κέρασμα σε όλους, μας μίλησε με πατρική αγάπη, ενώ φεύγοντας λάβαμε όλοι μικρή ευλογία.

Ολόκληρη η ζωή στο Άγιον Όρος εμπεριέχει την έκφραση της ευλογίας· τίποτε δεν αρχίζει για τους μοναχούς χωρίς ευλογία και ασφαλώς τίποτε δεν ολοκληρώνεται άνευ ευλογίας. Άλλωστε, η πρώτη λέξη, την οποία ακούει ο προσκυνητής στον Άγιον Όρος, είναι η λέξη «ευλογείτε», διότι ολόκληρη η ζωή των μοναχών πηγάζει, συντηρείται και ολοκληρώνεται με την ευλογία του Θεού και του Γέροντα. Είναι η πιο συνηθισμένη φράση, την οποία λένε όλοι, γέροντες, μοναχοί, ασκητές και κοσμικοί επισκέπτες. Πόσο χαρμόσυνα ακούγεται στις καρδιές όλων αυτή η τόσο μεστή νοημάτων λέξη! Δηλώνει, για τους μοναχούς, το αυτονόητο, δηλαδή, ότι όλα πηγάζουν από τον Δημιουργό και ότι όλα τα πράγματα στη ζωή τους κατανοούνται και ολοκληρώνονται χάρι σε Αυτόν. Ως μια απέραντη ευλογία αντιλαμβάνονται οι μοναχοί του Αγίου

Όρους τις εκκλησιές τους, τα κελιά τους, το αρχονταρίκι τους, την Τράπεζά τους, τα νερά, τη θάλασσα, τα ζώα, τα πουλιά, τα δέντρα, τους κήπους τους, τη βλάστηση, τα λουλούδια, τους επισκέπτες. Όλα στο Άγιον Όρος δείχνουν να υποτάσσονται στην αόρατη αυτή «διαταγή», τη γλυκιά παρότρυνση, την ευλογία και τίποτε δεν δείχνει να λειτουργεί χωρίς αυτή.

Οι πιστοί γίνονται δεκτοί από τους μοναχούς στα αρχονταρίκια των μοναστηριών ως άρχοντες, χωρίς να γίνεται διάκριση σε κανέναν επισκέπτη, είτε είναι επώνυμος είτε είναι ανώνυμος. Όλοι οι προσκυνητές τυγχάνουν της ίδιας φροντίδας και αγάπης, και μπορούν να συμμετάσχουν σε όλα όσα οι μοναχοί έχουν προγραμματίσει κατά τη διάρκεια του ημερονηκτίου. Έτσι, αποκομίζουν ευλογία κάθε φορά οι χριστιανοί, που φιλοξενούνται στα μοναστήρια, τις σκήτες, τα κελιά και τα ερημητήρια του Αγίου Όρους. Νιώθουν ότι είναι και δικός τους τόπος, ότι οι μοναχοί είναι και δικοί τους άνθρωποι, ότι είναι και δικοί τους φίλοι, αφού οι καλοσυνάτοι πατέρες πάντα βρίσκουν λίγο χρόνο για να ασχοληθούν με τον καθένα από εμάς. Με αυτόν τον τρόπο, οι «μπαταρίες» της ψυχής του κάθε πιστού γεμίζουν με ευλογημένη δύναμη και με θεία χάρη. Οι καρδιές των προσκυνητών «μαλακώνουν», έστω και για λίγο, τα πρόσωπα γίνονται ευφρόσυνα, οι μορφές γλυκαίνουν, και το χαμόγελο ανθίζει και πάλι. Άραγε έχουν άδικο οι μοναχοί, οι οποίοι λένε συχνά, ότι ο Θεός μας, ο Θεός της αγάπης, όλα θα μας τα συγχωρέσει, εκτός από την έλλειψη της χαράς στα πρόσωπα και στις καρδιές μας. Δεν επιθυμεί ο Θεός να έχει φίλους «τσιγκούνηδες»

στην αγάπη. Ο Θεός θέλει ανθρώπους να ξεχειλίζουν από αγάπη και χαρά. Τέτοιοι είναι οι μοναχοί και οι ασκητές.

Το **Σάββατο, 14 Φεβρουαρίου**, επιστρέψαμε με το πλοιάριο στην πολύβουη από τους προσκυνητές, αλλά συνάμα ασκητική από πολυτέλειες και εντάσεις Δάφνη. Από εκεί, με μικρό λεωφορείο, από αυτά που χρησιμοποιούνται για τις μετακινήσεις των προσκυνητών εντός του Αγίου Όρους, επισκεφθήκαμε και προσκυνήσαμε στις Ιερές Μονές Σίμωνος Πέτρας, και Ξηροποτάμου.

Κατά την επίσκεψη στην Ιερά Μονή Σίμωνος Πέτρας, το Καθολικό της οποίας είναι αφιερωμένο στη Γέννηση του Χριστού, προσκυνήσαμε το αριστερό χέρι της Αγίας Μαρίας της Μαγδαληνής, η οποία τιμάται ως συνκτητόρισα της Μονής, το οποίο σώζεται άφθαρτο και ενίοτε σε θερμοκρασία ανθρώπινου χεριού εδώ και πολλούς αιώνες. Πρόκειται για την Αγία Μαρία Μαγδαληνή, την αγαπημένη και αφοσιωμένη μαθήτριά του Κυρίου μας. Εκεί πραγματικά βιώσαμε την ανεπανάληπτη εμπειρία της ησυχίας, που επικρατούσε παντού, στα πολυώροφα κτίρια και στις μετέωρες βεράντες των κελιών, στα απόκρημνα βράχια, που είναι κτισμένο το μοναστήρι. Πόσο απουσιάζει η ησυχία από τη ζωή μας αναρωτηθήκαμε ολόκληρη η ομάδα των προσκυνητών! Πόσο ανάγκη έχουμε όλοι μας, έστω και για λίγο, από αυτή την απαλλαγή από τον περισπασμό του θορύβου! Οι μοναχοί έχουν θέσει ως προτεραιότητα στη ζωή τους την ησυχία. Γνωρίζουν ότι η ησυχία αποτελεί το αντίδοτο στην ένταση, την ταραχή, τη σύγκρουση. Και γι' αυτό ομιλούν λίγο και χαμηλόφωνα. Έτσι, μοναχοί και κτίση συμβιώνουν αρμονικά υπό τη χάρη και την ευλογία του Αγίου Πνεύματος. Οι μαθητές και οι

εκπαιδευτικοί προσκυνήσαμε, στο Καθολικό της Μονής, τα θαυματουργά ιερά λείψανα, τα οποία ο γέροντας Θεολόγος πάρα πολλά χρόνια τώρα εναποθέτει ευλαβικά, σαν να είναι πάντα η πρώτη φορά, στους προσκυνητές, για να λάβουν την ευλογία τους. Δεν ξεχνά μάλιστα να αγιάζει και τα αντικείμενα των προσκυνητών στα άγια λείψανα, αφού όλα χρειάζεται να αγιάζονται και να ευλογούνται από την άκτιστη χάρη του Αγίου Πνεύματος.

Ξεναγηθήκαμε στους χώρους του μοναστηριού, περιδιαβήκαμε και φωτογραφηθήκαμε στους εντυπωσιακούς εξώστες των κελιών, θαυμάσαμε τους περιποιημένους κήπους των μοναχών και αναλογισθήκαμε με δέος, το θάρρος, την αυταπάρνηση και την υπομονή του Οσίου Σίμωνος, ο οποίος με θαυματουργικό τρόπο έχτισε αυτό το αρχιτεκτονικό και κατασκευαστικό θαύμα, πριν από περίπου δέκα αιώνες. Κατά την αναχώρησή μας, ο αρχοντάρης, μας έδωσε ευλογία τις εικόνες του Οσίου Σίμωνος και της Αγίας Μαγδαληνής, προστατών της Ιεράς Μονής, καθώς και CD's με την ακολουθία της παρακλήσεως του Οσίου Σίμωνος, στην οποία ψάλλουν γλυκύτατα οι καλλικέλαδοι πατέρες του μοναστηριού.

Μετά τη Σιμωνόπετρα, σειρά είχε η Ιερά Μονή Ξηροποτάμου, της οποίας το Καθολικό είναι αφιερωμένο στους Αγίους Τεσσαράκοντα Μάρτυρες, που μαρτύρησαν με επώδυνο και φρικτό τρόπο στη λίμνη Σεβάστεια της Μικράς Ασίας. Η Ιερά Μονή Ξηροποτάμου, κατέχει το μεγαλύτερο τμήμα από τον Τίμιο Σταυρό του Κυρίου μας. Προσκυνήσαμε λοιπόν τον Τίμιο Σταυρό και λάβαμε επίσης μικρή ευλογία από τους Πατέρες. Οι μαθητές μας εντυπωσιάστηκαν από τους

περιποιημένους χώρους του μοναστηριού, τα φροντισμένα κελιά και την αγαπητική διάθεση των πατέρων. Δεν υπήρχε αρκετός χρόνος για να συζητήσουν μαζί τους. Διδάχθηκαν από τη σιωπή τους!

Η σιωπή πολλές φορές διδάσκει περισσότερο από την ομιλία. Οι μοναχοί έχουν αυτό το χάρισμα, την ευλογία, να ομιλούν, αλλά και να σιωπούν, όταν το απαιτούν οι περιστάσεις. Ξέρουν ότι η σιωπή σφυρηλατεί τις καρδιές τους, τις κάνει πιο ανθεκτικές στους πειρασμούς, στους κινδύνους του διαβόλου και γι' αυτό την καλλιεργούν σταθερά. Δεν ομιλούν άσκοπα, δε φλυαρούν, δεν επιδιώκουν να εντυπωσιάσουν τους προσκυνητές με τις γνώσεις τους ή τις εμπειρίες τους. Γνωρίζουν ότι υπάρχει «καιρός του λέγειν» και «καιρός του σιωπάν».

Μετά την Ιερά Μονή Ξηροποτάμου, το «λεωφορείο» μας μετέφερε στην Ιερά και Σεβασμία Μονή Βατοπεδίου. Η παραμονή και φιλοξενία μας εκεί υπήρξε η πλέον ευχάριστη εμπειρία της εκδρομής. Μετά την τακτοποίησή μας στα ιδιαίτερα περιποιημένα κελιά του μοναστηριού, ο γέροντας Εφραίμ, αυτή η ξεχωριστή και φωτισμένη αγιορείτικη μορφή, μας μίλησε για την αξία της προσευχής, η οποία αποτελεί προτεραιότητα για τους μοναχούς. Ανέφερε χαρακτηριστικά: «εμείς οι μοναχοί ξεκινάμε την ημέρα μας με προσευχή και Θεία Λειτουργία, δηλαδή, αφού ευχαριστήσουμε πρώτα τον Θεό, συνεχίζουμε με το διακόνημά του ο καθένας μας. Αντίθετα, εσείς οι λαϊκοί τρέχετε διαρκώς για τις διάφορες εργασίες σας, και, αν σας περισσέψει λίγος χρόνος, κάνετε την προσευχή σας στο τέλος της ημέρας». Και συνέχισε λέγοντας, «με αυτή τη διαρκή ένταση και το άγχος που έχετε, είναι σαν να επιδιώκετε να φτάσετε πιο γρήγορα στο θάνατο».

Δυστυχώς δεν έχει άδικο. Οι άνθρωποι μέσα στις σύγχρονες μεγαλουπόλεις, κατ' όνομα κοινωνίες, είναι γεμάτοι αγωνίες, άγχη, ένταση, βιασύνη. Τρέχουν και δεν προλαβαίνουν. Δεν τους φτάνει ο χρόνος. Δεν προλαβαίνουν να προσευχηθούν, να ξεκουραστούν, να συζητήσουν, να επικοινωνήσουν μεταξύ τους, ακόμα και με τους αγαπημένους τους. Ακόμη και η Κυριακή, η οποία ήταν ημέρα ανάπαυσης και αγιασμού για τους πιστούς Χριστιανούς, επιστρατεύτηκε από τους επιτήδειους για να μετατραπεί σε ημέρα εργασίας και έντασης. Ο διάβολος μισεί την εικόνα του Θεού, τον άνθρωπο· είναι μισόκαλος και θέλει διαρκώς να τον ταλαιπωρεί, χρησιμοποιώντας ψευτοδιλήμματα. Δεν μιμούνται οι άνθρωποι της εποχής μας τους μοναχούς, οι οποίοι περιμένουν με ανυπομονησία την ημέρα της Κυριακής, για αναπαυθούν και να αγιασθούν.

Το βράδυ εκπαιδευτικοί και μαθητές συμμετείχαμε στην παννυχίδα, δηλαδή την ολονύκτια ακολουθία προς τιμήν της Δεσποτικής εορτής της Υπαπαντής του Κυρίου. Αν μας επιτρεπόταν να κάνουμε αυτόν τον παραλληλισμό, θα μπορούσαμε να πούμε, ότι οι μοναχοί μιμούνται και αυτοί τον δίκαιο Συμεών, όταν υποδέχονται, με ανοικτές αγκάλες κάθε φορά, τους πιστούς. Απορεί κανείς, πώς οι μοναχοί δεν κουράζονται, δεν αγανακτούν! Η φιλοξενία, λένε, όταν συζητάς μαζί τους, είναι η μεγαλύτερη ευλογία για εμάς τους μοναχούς. Χάρη στη φιλοξενία, ο πιστός και ενάρετος Αβραάμ, ευλογήθηκε να φιλοξενήσει στο σπίτι του τους τρεις αγγέλους, δηλαδή την Αγία Τριάδα. Έλεγε ένας γέροντας μοναχός, μακαριστός πλέον, που εγκαταβίωνε παλαιότερα στην Ιερά Μονή Διονυσίου, όταν του ζήτησαν, παλαιότερα,

συνάδελφοι εκπαιδευτικοί και μαθητές λίγη ευλογία σε ψωμί και κρασί, το εξής συγκινητικό: «Παιδιά μου ξέρετε πόσες φορές εμείς οι μοναχοί στο Άγιον Όρος έχουμε κοιμηθεί νηστικοί, ώστε κανείς από τους επισκέπτες μας να μην φύγει πεινασμένος»; Τί μεγάλες καρδιές και γεμάτες αγάπη ψυχές! Ανήμερα της εορτής, μετά την πανηγυρική Θεία Λειτουργία, οι μαθητές και οι συνοδοί εκπαιδευτικοί παρακαθήσαμε στην Τράπεζα της μονής, γευόμενοι τα νοστιμότατα φαγητά των πατέρων και τον οίνο, ο οποίος παρασκευάζεται με τους κόπους και τις προσευχές τους, από τους εκλεκτούς αμπελώνες της ιεράς μονής. Στη συνέχεια, μετά από ευλογία του γέροντα, ξεναγηθήκαμε στο σύγχρονο και ανακαινισμένο σκευοφυλάκιο της Ιεράς Μονής, στο οποίο φυλάσσονται πολύτιμα ιερά σκεύη, ιστορικές ιερές εικόνες, σπάνια χειρόγραφα, αυτοκρατορικά χρυσόβουλα και πατριαρχικά σιγίλια.

Την **Κυριακή 15 Φεβρουαρίου** η ομάδα μας αναχώρησε από την Ιερά Μονή, με προορισμό τις Καρυές, την πρωτεύουσα του Αγίου Όρους, όπου βρίσκονται το Πρωτάτο, ο Καθεδρικός Ιερός Ναός του Αγίου Όρους, καθώς και η έδρα της Ιεράς Κοινότητας. Στις Καρυές βρίσκεται επίσης η Κοινοβιακή Σκήτη του Αγίου Ανδρέα (Σεράι), όπου στεγάζεται σήμερα και η Αθωνιάδα Εκκλησιαστική Ακαδημία, η ιστορική αυτή Σχολή, στην οποία, στα δύσκολα χρόνια της Τουρκοκρατίας, δίδαξαν και διδάχτηκαν φωτισμένοι άνθρωποι! Ξεκινήσαμε από τη Σκήτη του Αγίου Ανδρέα και ξεναγηθήκαμε στο Καθολικό της, ενώ κατόπιν κατευθυνθήκαμε στην Ιερά Μονή Κουτλουμουσίου, η οποία βρίσκεται πλησίον των Καρυών. Προσκυνήσαμε τη θαυματουργή εικόνα της Παναγίας «Φοβεράς Προστασίας» και είχαμε την ευλογία, να συνομιλήσουμε για λίγο, στο

προαύλιο του μοναστηριού, με τον γέροντα Χριστόδουλο, τον ηγούμενο του μοναστηριού. Αργότερα, επιστρέψαμε στις Καρυές και με μικρό λεωφορείο πήγαμε στην Κοινοβιακή Σκήτη του Προφήτη Ηλία, όπου μετά το κέρασμα, μας ξενάγησε, ο πάντα πρόσχαρος αρχοντάρης π. Φιλήμων, στο υπέροχο Καθολικό της Ιεράς Σκήτης με το καλύτερα διατηρημένο τέμπλο σε ολόκληρο το Άγιον Όρος. Ακόμη, ο π. Φιλήμων, μας ξενάγησε στο μουσείο λαϊκής τέχνης της Σκήτης, στο οποίο εκτίθενται εργαλεία, χάρτες, συλλογή πετρωμάτων, φιάλες παλαιών φαρμακευτικών σκευασμάτων και άλλα χρηστικά αντικείμενα, τα οποία χρησιμοποιούσαν παλαιότερα οι Ρώσοι μοναχοί, οι οποίοι εγκαταβίωσαν στην Ιερά Σκήτη.

Μετά την ολοκλήρωση του προσκυνήματος στην Ιερά Σκήτη, μετέβημεν στην Ιερά Μονή Παντοκράτορος, όπου προσκυνήσαμε την ιερά και θαυματουργή εικόνα της Παναγίας της «Γερόντισσας». Εκεί, μάλιστα, είχαμε τη χαρά να συναντήσουμε τον γέροντα Επιφάνιο, παλαιό και ιδιαίτερα αγαπητό απόφοιτο του Σχολείου μας, ο οποίος πάντα χαίρεται, και το εκδηλώνει με πολλούς τρόπους, από την παρουσία των ιεροσπουδαστών της Σχολής μας. Δεν ξεχνάει, ότι και αυτός πέρασε από αυτή την ευλογημένη Εκκλησιαστική Σχολή, η οποία σε λίγα χρόνια συμπληρώνει 100 χρόνια παρουσίας και προσφοράς στην Ορθόδοξη Εκκλησία και την πατρίδα μας. Εκατοντάδες μοναχοί και κληρικοί, όλων των βαθμών, κόσμησαν και κοσμούν την μεγάλη και αγιασμένη ιερατική οικογένεια της Ορθόδοξης Εκκλησίας, ενώ και πλήθος λαϊκών βρίσκονται διασκορπισμένοι σε όλα τα μήκη και πλάτη της γης, εμφορούμενοι από τις αρχές και της αξίες της ορθόδοξης πίστης

και της πατρίδας, που τους ενεφύσησε η τροφός Εκκλησιαστική Σχολή Λαμίας. Αυτή ήταν και είναι η προσφορά των Εκκλησιαστικών Σχολείων! Στη συνέχεια η ομάδα μας αναχώρησε για την Ιερά Μονή Σταυρονικήτα, όπου είχαμε την ευκαιρία να προσκυνήσουμε τη θαυματουργή εικόνα του Αγίου Νικολάου του επονομαζόμενου Στρεϊδά και να θαυμάσουμε τις υπέροχες τοιχογραφίες του Καθολικού, έργα του Θεοφάνους του Κρητός και των μαθητών του.

Αργά το απόγευμα, φτάσαμε στην Ιερά Μονή Ιβήρων και μετά την τακτοποίησή μας στα φροντισμένα κελιά από τον αρχοντάρη του μοναστηριού, συμμετείχαμε στις ακολουθίες του εσπερινού και της θείας παρακλήσεως προς τιμήν της θαυματουργού εικόνας της Παναγίας της Πορταΐτισσας. Η Παναγία η Πορταΐτισσα, εκτός από εφέστιος εικόνα της Ιεράς Μονής, είναι και Προστάτιδα ολοκλήρου του Αγίου Όρους. Η επίσκεψη στο σκευοφυλάκιο της Ιεράς Μονής και η ξενάγηση από τον π. Χριστοφόρο εντυπωσίασε τους μαθητές μας, καθώς παρακολουθούσαν να ξετυλίγεται, μέσα από την αφήγησή του και τα ιερά και πολύτιμα εκθέματα, η χιλιετής ιστορία του Αγίου Όρους. Τους κατέπληξε, επίσης, η ξενάγηση από τον πάντα ευχάριστο, ακούραστο και καλοσυνάτο π. Πρόδρομο, στο μουσείο λαϊκής τέχνης και στο κελάρι της Ιεράς Μονής με τα τεράστια πατητήρια και τα πελώρια βαρέλια του οίνου. Μετά την πρωινή ακολουθία αναχωρήσαμε για τις Καρυές, την πρωτεύουσα του Αγίου Όρους.

Τη **Δευτέρα 16 Φεβρουαρίου 2015**, η ομάδα μας επισκέφθηκε την Ιερά Κοινότητα, προκειμένου να συναντήσει τον Άγιο Πρώτο και τους υπόλοιπους Πατέρες, οι οποίοι συγκροτούσαν την Ιερά Επιστασία εκείνη

την περίοδο. Θέλαμε και διά ζώσης, να τους εκφράσουμε τις θερμές ευχαριστίες μας για την φιλοξενία καθώς και για την τιμητική, δωρεάν έκδοση, των διαμονητηρίων μας. Ο Άγιος Πρώτος μας δέχτηκε σε κάποιο διάλειμμα της συνεδρίασης της Ιεράς Επιστασίας και αφού προσέφερε κέρασμα, συνομίλησε μαζί μας και μας προσέφερε από ένα κομποσχοίνι ως ευλογία, για να θυμόμαστε την επίσκεψή μας στην έδρα της Ιεράς Κοινότητας. Στη συνέχεια προσκυνήσαμε στο Πρωτάτο, στον Καθηδρικό Ιερό Ναό του Αγίου Όρους, τη θαυματουργή και εφέστιο εικόνα ολοκλήρου του Αγίου Όρους, την Παναγία «Άξιον Εστί». Εκεί, οι μαθητές μας έψαλαν το πασίγνωστο ύμνο «Άξιον εστί ως αληθώς...» και άλλους ύμνους, προς τιμήν της Θεοτόκου, της μητέρας του Κυρίου μας και προστάτιδος ολοκλήρου του Αγίου Όρους.

Κατόπιν, επισκεφθήκαμε την Αθωνιάδα Εκκλησιαστική Ακαδημία και είχαμε την ευκαιρία να ξεναγηθούμε στους χώρους του Σχολείου και να ανταλλάξουμε σκέψεις και εμπειρίες, τόσο με τους εκπαιδευτικούς, όσο και με τους ιεροσπουδαστές της Σχολής. Ακολούθως, αναχωρήσαμε με λεωφορείο για το λιμανάκι της Δάφνης και με καραβάκι για την Ουρανούπολη Χαλκιδικής. Το απόγευμα της ίδιας ημέρας, καθηγητές και μαθητές, αναχωρήσαμε από το ΚΤΕΛ Θεσσαλονίκης για τη Λαμία, μεστοί εμπειριών και αναμνήσεων, από το ιεραποδημητικό αυτό ταξίδι στο ευλογημένο Περιβόλι της Παναγίας μας.

Ιωάννης Ζαχαράκης, Μ.Δ.Ε. Θεολόγος

Διευθυντής Γενικού Εκκλησιαστικού Λυκείου – Γυμνασίου

Λαμίας